अन्यच्च ।

भर्ता हि परमं नार्या भूषणं भूषणैर्विना ।
एषा विरहिता तेन शोभितापि न शोभते ॥ ३ ॥

त्वं च दारो मनोलौल्यात्पुष्पताम्बूलसदृशः कदाचित्सेव्यसे । स च स्वामी मां विक्रेतुं देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो वा दातुं समर्थः । किं बहुना ।

तस्मिञ्जीवति जीवामि मृते तस्मिन्म्रिये पुनः ।
तद्मरणे ऽनुमरणमेष मे दृढनिश्चयः ॥ ४ ॥

यतः ।

तिस्रः कोट्यो ऽर्धकोटी च यानि लोमानि मानवे ।
तावत्कालं वसेत्स्वर्गे भर्तारं यानुगच्छति ॥ ५ ॥

अन्यच्च ।

व्यालग्राही यथा व्यालं बलाडुद्धरते बिलात् ।
तद्वद्भर्तारमादाय स्वर्गलोके महीयते ॥ ६ ॥

अपरं च ।

चिता परिष्वज्य विचेतनं पतिं
प्रिया हि या मुञ्चति देहमात्मनः ।
कृतातिपापं शतलक्षमप्यसौ
पतिं गृहीत्वा सुरलोकमाप्नुयात् ॥ ७ ॥

एतत्सर्वं श्रुत्वा स रथकारो धन्यो ऽहं यस्यैतादृशी भार्या सकलवत्सला प्रियवादिनी चेति मनसि निधाय तां खट्वां स्त्रीपुरुषसहितां मूर्ध्नि कृत्वा चिरं ननर्त । अतो ऽहं ब्रवीमि ।

प्रत्यक्षे ऽपि कृते दोषे मूर्खः शास्त्रेन तुष्यति ।
रथकारो निजां भार्यां सदारां शिरसाकरोत् ॥ ८ ॥